

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.358/2024/6.

A felperes:

(felperesi gazdasági társaság neve) (székhelye.)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Homoki Balázs Tamás ügyvéd (ügyvéd 1. címe.

Az alperes:

(internetes portál neve) Szerkesztőség ((internetes portál neve)) (cím)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Nagy Andor ügyvéd (ügyvéd 2. címe

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

(település neve)-i Törvényszék 7.P.21.415/2024/16.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

felperes, 7.P.21.415/2024/18.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit részben, az alábbiak szerint megváltoztatja.

Kötelezi az alperest, hogy 5 napon belül a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel a (internetes portál neve) oldalon, a cikk megjelenési helyén, azaz a közlemény sérelmezett részéhez hasonlóan jelentesse meg az alábbi helyreigazító közleményt.

Helyreigazítás:

A (internetes portál neve) oldalon a 2024. augusztus 27. napján megjelent „Rádőlt a fa a (település neve)-i családra, aminek kivágását közel fél éve kérik” című cikk címében valótlanul állítottuk, hogy a fa a családra dőlt rá. A valóság ezzel szemben az, hogy a kidőlt fa egy autóra, valamint egy kerítésre esett rá.

Valótlanul – a való tények hamis színben való feltüntetésével – híreszteltük, hogy a kerítés megrongálódásával keletkezett kárt teljes egészében alaptalannak találta a (felperesi gazdasági társaság neve) „holott még a kerítés állapotát sem mérték fel”, és „kártérítés kifizetését pedig a „fényképet elnézve” nem tartják jogosnak; valamint mivel már régen történt, így az sem bizonyítható, hogy akkor keletkezett a kár”.

A valóság ezzel szemben az, hogy a biztosító a kárfelmérés során megállapította, hogy a káreseménnyel összefüggésben a kerítés kapcsán egy trapézlemez sérülése volt azonosítható, így a károsult által benyújtott ajánlatban és számlán szereplő mennyiséget nem találta elfogadhatónak. A biztosító állásfoglalása alapján a megjelölt kárösszegeből rá eső részt a károsultaknak megtérítette.”

Mellőzi a felperes perköltség fizetésére kötelezését.

Kötelezi az alperes kiadóját, az (kiadó neve)t (cím) és a felperest, hogy fizessenek meg az államnak a NAV illetékbevételei számlájára az esedékesség napjáig külön-külön 18 000 – 18 000 (tizennyolcezer – tizennyolcezer) Ft eljárási illetéket.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az (kiadó neve)t (cím), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 18 000 (tizennyolcezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az (kiadó neve)t (cím), hogy fizessen meg az Államnak a NAV illetékbevételei számlájára az esedékesség napjáig 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség az e határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes (település neve) Megyei Jogú Város Önkormányzata tulajdonában álló gazdasági társaság, az alperes internetes sajtószerv, kiadója az (kiadó neve).

[2] Az alperes által működtetett (internetes portál neve) internetes oldalon, a (...) elérési linken 2024. augusztus 27-én 19 óra körüli időben „Rádőlt a fa a (település neve)-i családra (1), aminek kivágását közel fél éve kérik” címmel jelentetett meg írást. A cikkből kitűnően az abban foglaltak tartalma (személy neve) nevű olvasójuk elmondásán alapul, aki beszámolt arról, hogy a közterületen lévő elkorhadt fa rádőlt a család kerítésére és személyautójára és annak ellenére, hogy a „(település neve)-i Városüzemeltetés” a felelősségét elismerte, a több százezer forint nagyságrendű kár megtérítése nem történt meg. Az olvasó elmondta, hogy a „(település neve)-i Városüzemeltetés” többszöri kérése ellenére nem intézkedett a fa kivágásáról, majd az esemény bekövetkezte után a kárt bejelentette – egyebek mellett – „Városüzemeltetésnél”, amelynek eredményeként a „város” képviselőjében eljáró személyek a helyszínen megjelenve közölték, hogy a „város teljes felelősséget vállal a káreseményért, amelyet jegyzőkönyvben rögzítettek”. Ezt követően ismertette a biztosító rendezési eljárását, így azt, hogy az autó értékének körülbelül 70 %-át fedező összeg került a számlájukra átutalásra, amelynek kapcsán utóbb augusztus 3-án a biztosító arról értesítette, hogy ezzel a kárt rendezettnek tekinti. Időközben autót béreltek és mivel a bérleti díjat csak két hétig tudták fizetni, ismét a „városhoz” fordult, és átadta a biztosítóval folytatott összes levelezést, a kerítés javítására vonatkozó árajánlatot és az autóbérlésre vonatkozó számlát. Ezt követően a gépjárművet megjavíttatták. Majd így folytatódik cikk: „A város utalt nekik 28 000 Ft-ot, (személy neve) megkeresésére közölték vele, hogy ez a káreseményből a városra jutó önrész, holott még a kerítés állapotát sem mérték fel, és a leadott számlákat sem fizették ki (5.)... „Az ügy legújabb fejleménye, hogy a város e-mailben közölte (személy neve)val, hogy a kocsiiban keletkezett kár rendezése már megtörtént, a kerítés kifizetését pedig a „fényképet elnézve” nem tartják jogosnak; valamint mivel már régen történt, így az sem bizonyítható, hogy akkor keletkezett a kár.” (6.). A cikk tartalmazza továbbá, hogy „Az esettel kapcsolatban természetesen megkerestük a (település neve)-i Városüzemeltetést is, válaszukról beszámolunk.”.

[3] Az újságíró 2024. augusztus 27-én 16 óra 51 perckor küldött a felperesnek megkeresést az ügygel kapcsolatban.

[4] A felperes 2024. szeptember 10-én 14.30-kor e-mailben a főszerkesztőhöz juttatta el sajtó-helyreigazítási kérelmét, amelynek az alperes nem tett eleget.

A kereset és az ellenkérelem

[5] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a (internetes portál neve) internetes és valamennyi egyéb megjelenítési felületen jól látható helyen, saját költségén 15 napon belül összesen 6 közlés vonatkozásában helyreigazító közlemény közzétételére. A másodfokú eljárás tárgyát az alábbi közlések képezik.

[6] „Helyreigazítás:

[7] Valótlanul állítottuk 2024. augusztus 27. napján, hogy Rádőlt a fa a (település neve)-i családra...” (1.)

A valóság ezzel szemben az, hogy a fa nem egy családra dőlt rá, hanem egy autóra, valamint egy kerítésnek.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy „A város utalt nekik 28 000 Ft-ot, (személy neve) megkeresésére közölték vele, hogy ez a káreseményből a városra jutó önrész, holott még a kerítés állapotát sem mérték fel, és a leadott számlákat sem fizették ki.” (5.)

A valóság ezzel szemben az, hogy a (felperes) a biztosító eljárását és tájékoztatását követően a meghatározott 10 %-nak megfelelő, vagyis mindösszesen 38 810 Ft összeget utalt a károsultnak, így a biztosító 2024. július 19. napján kelt levelében foglaltak szerint kifizetett 349 290 Ft-tal együtt mindösszesen 388 100 Ft került kifizetésre a károsult részére.

Valótlanul állítottuk, hogy „Az ügy legújabb fejleménye, hogy a város e-mailben közölte (személy neve)val, hogy a kocsiban keletkezett kár rendezése már megtörtént, a kerítés kifizetését pedig a „fényképet elnézve” nem tartják jogosnak; valamint mivel már régen történt, így az sem bizonyítható, hogy akkor keletkezett a kár.” (6.)

A valóság ezzel szemben az, hogy a (felperes) 2024. augusztus 23. napján kelt válaszlevelében arról tájékoztatta a károsult fiát, hogy a „kerítésről érkezett fotókon a kár időpontban 1 /egy/ darab trapézlemez sérülése volt azonosítható, így az ajánlatban és a számlán szereplő mennyiség nem fogadható el”, valamint a kárügyben a biztosító egyértelmű állásfoglalása alapján nem lát lehetőséget további kifizetésre. Nem felel meg a valóságnak, hogy időmúlásra hivatkozással elutasították a kárigényt. Ilyen, vagy ehhez hasonló kijelentés nem hangzott el. A biztosító tájékoztatása alapján a kerítés javítása 20 000 Ft értékben került rögzítésre, a kárszámítás során az autó káridőponti értéke (409 000 Ft), a roncsérték (40 900 Ft levonása) és az önrész (38 810 Ft) figyelembevétele mellett.”

[8] Perköltségigényét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján meghatározott ügyvédi munkadíjban számította fel azzal, hogy jogi képviselője nem köteles általános forgalmi adó fizetésére.

[9] Keresetét a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. (továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdésére alapította. Állította, a per tárgyát képező cikk több jogsértő, valótlan állítást és sugalmazást tartalmaz. Az újságíró 2024. augusztus 27-én 16 óra 51 perckor küldött megkeresést az ügygel kapcsolatban, azonban ezt követően 19 óra 01 perckor a (alperes) Facebook profilján is nyilvános megosztásra került a cikk meghallgatása és válaszána bevárása nélkül. Az alperes a helyreigazítástól elzárkózott.

[10] A másodfokú eljárás tárgyát képező közlések kapcsán álláspontja a következő volt.

[11] Az 1. számú állítás a cikk címe, amely valótlanul azt sugalmazza, mintha a fa az utcán egy több gyermekes családra dőlt volna rá, ezzel okozva kárt nekik, holott a későbbiekből kiderül, hogy a fa egy autóra, valamint a kerítésnek dőlt.

[12] Az 5. számú állítás ugyancsak valótlan, a kifizetés a valóságot tartalmazó közlés szerint történt. A károsult fia által benyújtott kárigény rendkívül túlzó és megalapozatlan volt. A jármű értékét illetően előadta, hogy a (internetes autó-adásvételi oldal neve) internetes oldalon egy 2000-es évjáratú Suzuki Wagon R+ jármű értéke 250 000 – 450 000 Ft körül mozog, ehhez képest a károsult 1 501 865 Ft összegű javítási árajánlatot nyújtott be a biztosítónak. A károsultnak jelezték, hogy a gépjármű totálkáros, a kártérítést a biztosító a roncsérték figyelembevételével határozta meg. Eljárása során arra hivatkozott, hogy a 24 éves járművet nem gazdaságos megjavítani és ennek kifizettetésére irányuló bírói gyakorlat sem jellemző.

[13] A 6. számú állítás szintén valótlan, a 2024. augusztus 23-án a válaszlevelében a helyreigazító közleményben írt tartalmú tájékoztatást adott a károsult fiának. Olyan, illetve ahhoz hasonló kijelentést, hogy az időmúlásra hivatkozással utasította el a kárigényt, nem tett. A biztosító kárszámítása alapján öt terhelő önrészt 38 810 Ft összegben megfizette a károsultnak.

[14] A helyreigazítás iránti kérelem a kifogásolt cikk megjelenését követően, 2024. szeptember 10-én elektronikus úton az alperesnek megküldésre került a kapcsolattartásra megjelölt e-mail címre a jogvesztő határidőn belül.

[15] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes elmulasztotta a Pp. 495. § (1) bekezdésében írt 30 napos határidőt, mert a helyreigazítási kérelem szeptember 10-én kelt ugyan, ténylegesen azonban 2024. szeptember

27-én 13 óra 08 perckor, a 31. napon került továbbításra az alpereshez.

[16] Érdemi védekezése szerint a közléssel az Smtv. 10. §-ában és 12. § (1) bekezdésében írt tájékoztatási kötelezettségének tett eleget. Hivatkozott a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalás II. pontjára, PK 13. számú állásfoglalás I. pontjára.

[17] Előadta, a PK 13. számú állásfoglalás szerint sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a sajtóközlemény nevének megjelölésével, vagy egyéb módon utal. Az 1. számú közlés címzettje nem a felperes, hanem a család, akik kárt szenvedtek. A felperes keresetösségi joga tehát érintettsége okán hiányzik. Emellett pedig a közlés nem valótlán, a cikk címe ugyan nem teljesen pontos, az írásban azonban kétszer is szerepel, hogy a fa az autóra és a kerítésre dőlt, nem pedig a felperes állításával ellentétesen a családra. Állította, a közlés lényege az, hogy a közterületen egy fa kidőlt és kárt okozott. Az, hogy a családra, annak tagjaira vagy vagyontárgyaira dőlt rá, a cikk mondandója szempontjából közömbös pontatlanság.

[18] Az 5. és 6. számú közlés nem a felperesre vonatkozik. A cikk a várost nevesíti, ez alatt pedig a (település neve) Megyei Jogú Város Önkormányzata értendő. A közlés lényege, hogy a város egy viszonylag csekély összegben felül elutasította a bejelentett kártérítési igényt, ez pedig önmagában nem valótlán állítás, ezért helyreigazításnak nem lehet helye. A 6. sorszámú közlés kapcsán az, hogy mire hivatkozva utasították el a kárigényt, lényegtelen pontatlanságnak tekinthető. A cikk egészét tekintve az utolsó mondatot tartotta fontos körülménynek, nevezetesen, hogy közölte, megkereste a felperest és a válaszára beszámolt. A megkeresés megtörténtét igazolta, arra azonban válasz nem érkezett. Kérte a valóság bizonyítására (személy neve) tanúkénti meghallgatását.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50 000 Ft perköltséget. Megállapította, hogy a feljegyzett 36 000 Ft eljárási illeték az állam terhére marad.

[20] Alaptalannak találta az alperes alaki védekezését, rámutatva, hogy a helyreigazítás iránti kérelem az alperes főszerkesztőjéhez a jogszabályban írt határidőn belül megérkezett.

[21] Osztotta az alperesnek azt az álláspontját, hogy a cikk címében szereplő közlés címzettje a család, nem pedig a felperes. Az 5. és 6. számú közlés kapcsán ugyancsak arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes személyes érintettsége nem állapítható meg, ezért a keresetösségi jog hiányában utasította el a keresetet. Megállapította, (személy neve) tanúvallomásában igazolta, hogy a sérelmezett közlések a nyilatkozatával megegyező tartalommal kerültek rögzítésre.

[22] Utalt arra, az alperes a perben igazolta, hogy a cikk megjelenését megelőzően e-mailben a felperest megkereste és tájékoztatta az olvasójától kapott megkeresésről a kidőlt fa által okozott kár tisztázatlan kérdései miatt, a felperes az erre vonatkozóan feltett konkrét kérdésekre azonban nem válaszolt, a perben sem adta indokát, hogy erre miért nem került sor.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[23] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéletábra az 1., 5. és 6. számú közlésként hivatkozott közlemények vonatkozásában kötelezze az alperest helyreigazító közlemény közzétételére. Kérte az alperes perköltségben való marasztalását az IM r. 3. § (5) bekezdése szerint meghatározott ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére azzal, hogy jogi képviselője általános forgalmi adó fizetésére nem köteles.

[24] Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság az 1., 5. és 6. számú közlések vonatkozásában a felperes személyes érintettségének hiányával indokolja a kereset elutasítását anélkül, hogy indokát adná, ki tekinthető a közlemények címzettjének. Ebből arra lehet következtetni, hogy az elsőfokú bíróság elfogadta az alperesnek azt az előadását, hogy a kifogásolt közlemények címzettje a kárt szenvedett család, valamint (település neve) Megyei Jogú Város

Önkormányzata.

[25] A PK 12. és 13. számú kollégiumi állásfoglalásokra vonatkozó megállapításaira hivatkozással kiemelte, a cikk többször nevesítve, és össze nem téveszthetően egyéb módon utal a felperesre. A társadalmilag kialakult közfelfogás alapján a felperest ilyen és ehhez hasonló esetekben számtalan alkalommal azonosítják, vonják párhuzamba (település neve) Megyei Jogú Város Önkormányzatával mint várossal, mivel a felperes kizárólagos önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaság, nevében szerepel a „(település neve)” és a „város” szó egyaránt.

[26] Az F/7. sorszám alatt csatolt 2024. augusztus 23. napján írt e-mailben (személy neve) ugyancsak városként azonosítja a felperest. Tanúvallomásában az önrészként átutalásra került összeget ugyancsak a várostól kapott összegként említette.

[27] A Facebookon megjelent posztban a (település neve)-i Városüzemeltetés került feltüntetésre mint aki felelősséget vállalt a kárért.

A sajtómegkeresésben a kérdéseit a felperesnek címezve tette fel, vagyis tisztában volt azzal, hogy a kár ügyintézése a felpereshez tartozik, nem pedig (település neve) Megyei Jogú Város Önkormányzatához.

[28] Az alperes a cikkben öt alkalommal nevesíti a felperest, köztük a cím alatt található #-tel ellátott megjelölésnél, amelyre kattintva valamennyi esetben a felperes megnevezését tartalmazó hírre történik az irányítás. Hét alkalommal a „város” megnevezés szerepel úgy, hogy kivétel nélkül mindegyik közlés a felperessel történő ügyintézésre utal. Köztudomású tény, hogy (település neve)en a közterületen található fák esetén felmerülő problémák kezelésére a felperes illetékes. Az a közlés, hogy a „fák kivágását fél éve kéri” egyértelműen a felperesre tartalmaz utalást.

[29] Az 5. számú közlés kapcsán előadta, az összeget nem (település neve) Megyei Jogú Város Önkormányzata utalta, nem az önkormányzat adott tájékoztatást (személy neve) megkeresésére, hanem a felperes. Az elsőfokú eljárásban az utalási bizonylatot a ténylegesen megfizetett önrész összegéről benyújtotta.

[30] Ugyancsak a 6. számú közlés vonatkozásában szintén megállapítható, hogy (személy neve)t a felperes tájékoztatta. Erről az alperesnek is tudomása kellett, hogy legyen, (személy neve) elmondása szerint ugyanis bemutatta az alperesnek a leveleket. Mindezekre figyelemmel egyértelműen megállapítható, hogy a felperes személye felismerhető volt.

[31] A közlések tartalmát illetően rámutatott, az 1. számú közlést, a cikk címe valótlanúságot „sugalmaz”.

[32] Hangsúlyozta, a valótlan tény híresztelése is alapot ad a helyreigazítás iránti kérelem teljesítésére. Az, hogy a sajtószerv meg tudja nevezni a valótlan tényt szolgáltató személyt, nem mentesíti a felelősség alól. Az elsőfokú ítéletben indokolásának abból a megállapításából, hogy a sajtóközlemény a tanú vallomásával megegyező, nem következik az, hogy a sértett által elmondottak megfelelnek a valóságnak.

[33] Előadta, az alperes elsőfokú tárgyalás során hozott ítélet kihirdetését követően újabb sajtóközleményt hozott le. Azt csatolta, ismertette annak tartamát és kérte azt a Pp. 373. § (2) bekezdése alapján figyelembe venni.

[34] Hangsúlyozta, a helyreigazítási kérelemben kimerítő információkat közölt az ügyvel kapcsolatban a feltett kérdésekre is.

[35] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Perköltséggént az IM r. 2. § (1) bekezdés a)

pontja alapján 20 000 Ft ügyvédi munkadíjat számított fel azzal, hogy a jogi képviselő általános forgalmi adó fizetésére nem köteles. Utalt arra, hogy a későbbiekben csatolja az ügyvédi munkadíjról kiállított számlát.

[36] Előadta, a cím alatt ún. „címkék” vannak, amik a cikk keresetőségét segítik. Ezek nem részei a címnek, attól teljesen elkülönülnek. (újságíró neve) újságíró fellebbezésben hivatkozott újabb írása nem sajtóközlemény, hanem publicisztika, abban az újságíró a saját véleményét és érzéseit írja le az eljárással kapcsolatban. Ezáltal nem tekinthető a szerkesztőség hivatalos álláspontjának sem.

[37] A felperes azt kifogásolja, hogy az alperesi írás csak az egyik oldalt mutatta be, miközben elismeri, hogy nem válaszolt a megkeresésekre, holott azt az Smtv. 9. §-a értelmében köteles megtenni.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[38] A fellebbezés részben alapos.

[39] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre tekintettel, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjaiban megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[40] Az ítéltábla előrebocsátja, a 2. sorszámú végzésében 5 napos határidő tűzésével hívta fel az alperest a fellebbezési ellenkérelmének az előterjesztésére. A végzést az alperes az 2024. december 18-án letöltötte, amelyhez képest az ellenkérelem előterjesztésére nyitva álló határidő utolsó napja 2024. december 23-a [Pp. 146. § (3) bekezdés]. Ehhez képest a 2025. január 7. napján érkezett fellebbezési ellenkérelem a Pp. 149. § (1) bekezdése alapján hatálytalan. Ezért az ítéltábla a másodfokú eljárásban annak figyelmen kívül hagyásával járt el.

[41] A fellebbezésben előadottak alapján az ítéltáblának – a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és e) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlásával – abban a kérdésben kellett állást foglalnia egyrészt, hogy az elsőfokú bíróság az Smtv. 12. § (1) bekezdésének megsértésével utasította-e el a felperes keresetét a perbeli legitimáció hiánya miatt, amennyiben igen, úgy érdemben megalapozott-e a felperes helyreigazítási kérelme a másodfokú eljárás tárgyát képező közlések vonatkozásában.

[42] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények. A sajtó-helyreigazítás iránt indított perben felperes csak olyan személy lehet, akinek az Smtv. 12. § (1) bekezdése által biztosított joga veszélyeztetve van, vagy sérelmet szenvedett. Sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a sajtó-közlemény – a nevének megjelölésével vagy egyéb módon – utal, vagy akinek személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető (PK 13. számú állásfoglalás I. pont).

[43] A sajtó-helyreigazítás érvényesülési köre és az elbírálásnál irányadó szempontokról szóló PK 12. számú vélemény II. pontja értelmében a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a keresetőségi jog megállapításához a cikk teljes tartalmát kell vizsgálni (Kúria Pfv.20.473/2021/4. [18] pont). Ennek alapulvételével az ítéltábla álláspontja szerint valamennyi másodfokú eljárás tárgyát képező közlés vonatkozásában fennáll a felperes keresetőségi joga az alábbiak szerint:

[44] A cikk a (személy neve) családját ért kárról és az ezzel összefüggő kárrendezési

eljárásról tudósít. A perben nem volt vitatott, hogy a károsodás a felperes magatartásával (mulasztásával) okozati összefüggésben keletkezett. A bekövetkezett károsodás mibenlétére vonatkozó közlés tekintetében a felperes érintettsége nyilvánvalóan fennáll.

[45] A sajtóközleményt a maga egészében vizsgálva, osztja az ítéltábla a felperes álláspontját, hogy a sérelmezett közlések a felperesre vonatkoztathatók. Kétségtelen, hogy a konkrét kijelentést tartalmazó mondatokban a szerző a „város” kifejezést használja. Az írás teljes szövegét értékelve megállapítható, hogy az alperes a (személy neve) által elmondottak alapján a felperest tekinti a kárért felelősséggel tartozó jogi személynek. Az érintett mondatok szövegösszefüggéséből kitűnik, hogy a felperes járt el a kárrendezés során. Az írásban – ahogyan arra a felperes a fellebbezésében is hivatkozott – a felperes egyértelműen megnevezésre is került. Nincs olyan szövegrész, amelyből az olvasó azt a következtetést vonhatná le, hogy a kifogásolt közlések a felperestől eltérő más jogi személyre, adott esetben (település neve) Megyei Jogú Város Önkormányzatára utalnának.

[46] Mindezekre figyelemmel érdemben vizsgálandó a felperes helyreigazítási igényének a megalapozottsága.

[47] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtó-helyreigazítási jog tényalapja valamely médiatartalomban megjelenő valótlan tényállítás, híresztelés, vagy való tények hamis színben tűnő feltüntetése. E jogszabályi rendelkezésből következően a sajtó-helyreigazítás joga a médiában szereplő személyek joga valótlan tényállítások kiigazítására.

[48] Az Smtv. 4. § (1) bekezdése rögzíti, hogy Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlásán nem valósíthat meg bűncselekményt, vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A 10. § szerint mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékozottassák a helyi, az országos és az európai közéleti ügyekről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről.

[49] Az alperes az írásban (személy neve)től származó információkat osztotta meg az olvasókkal, vagyis a sajtó-helyreigazítás alapját képező magatartás híresztelés.

[50] A sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát, vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét (PK 14. számú állásfoglalás I. pont).

A sajtószervnek kell a közlés valóságát bizonyítani akkor is, ha a tényállítás nem tőle származik, hanem a más által előadottakat teszi közzé (BDT 2020. 4129). A sajtó a mástól származó értesülés továbbadásáért objektív felelősséggel tartozik (Kúria Pfv.21.048/2016/4.). Az, hogy a kifogásolt közlések tényállítások, továbbá, hogy annak bizonyítása az alperest terhelte a perben, nem volt vitatott. (személy neve) vallomása azonban csak annak alátámasztására volt alkalmas, hogy a cikk általa előadottakat tartalmazza, az általa tett tényállítások valóságát azonban nem bizonyítja. Itt utal az ítéltábla arra, az alperes ellenkérelmében kiemelt jelentőséget kért tulajdonítani a cikk utolsó mondatának, amely a felperes megkeresésére és a majdani válaszára való tudósításra vonatkozik. Ennek a jogvita elbírálása szempontjából nincs jelentősége. Az ugyanis, hogy a sajtó a későbbiekben meg kívánja jeleníteni az érintett álláspontját, helyreigazítási kötelezettségét nem érinti. Az olvasótól ugyanis nem várható el, hogy az egyébként előre nem jelzett további írásokat bevárja és megismerje. Az pedig megállapítható, hogy az alperes nem biztosított a cikkben írtak cáfolatára lehetőséget a felperesnek annak megjelölése előtt, mert az erre vonatkozó e-mailt a megjelentetést megelőzően mintegy két órával korábban, tehát olyan időpontban (16 óra 59 perc) intézte a felpereshez, amikor erre gyakorlatilag már nem volt lehetősége reagálni.

[51] A felperes keresetlevelében – a közzétenni kért helyreigazító közlemény tartalmát is

figyelembevételével – részletes tényelődást tett a kárrendezés folyamatáról, előadva, hogy a felelősségbiztosítója által – a kerítésben keletkezett kárra is kiterjedően – felmért, a káreseménnyel okozati összefüggésben fennállónak tekintett kártérítés rá eső részét (önrész) térítette meg a károsultnak, amely nagyságrendileg lényegesen alacsonyabb összeg volt az érvényesíteni kívánt kárigénynél. Az alperes ellenkérelmében az e körben előadott tényeket nem vitatta [Pp. 266. § (1) bekezdés]. Ezért az ítéltábla e tényálláshoz viszonyítva vizsgálta a sérelmezett közlések valóságtartalmát.

[52] 1. számú közlés: cím

[53] Az ítéltábla mindenekelőtt utal arra, a „sugalmazás” az ítélezési gyakorlat szerint nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya, mert nem jelent valótlan tényállítást és valós tények hamis színben való feltüntetését sem (Kúria Pfv.20925/2022/5., BDT2014. 3192). Ennek azonban azért nincs jelentősége, mert a cikk címében szereplő közlés a felperes szóhasználatától eltérően tényállítást tartalmaz, ezért érdemben vizsgálendő a helyreigazítás megalapozottsága.

[54] A címben szereplő közlés nem vitásan valótlan tényállítás. Az alperes álláspontjával ellentétben a helyreigazítási kötelezettség alól nem mentesíti az alperest az, hogy az írás további részében valósághűen került feltüntetésre, hogy miben keletkezett kár. Az Alkotmánybíróság a 8/2018. (VII. 05.) AB határozatában akként foglalt állást, hogy a sajtócikk címe a személyiségvédelmi fókuszú értékelés során nem képez egy egységet a sajtócikk többi részével. Kifejtette, a „cím nem egy a cikk mondatai vagy fordulatai között, hanem az olvasók figyelmének felkeltésében és a cikk tartalmában megragadásában központi szereppel bíró kiemelés, amelynek így adott esetben a személyiségi jogok sérelmére nézve is fokozott hatása lehet. Ez a kiemelő, hangsúlyozó szerep az írás címének önálló jelentőséget ad, amihez önálló értékelésnek kell társulnia személyiségvédelem körében. Az írás címének megítélése ezért nem oldható fel a többi résszel való együttes értékelésben.”. Hangsúlyozta, hogy „a cikk címe műfajából és az említett szerepéből adódóan természetes módon tartalmazhat leegyszerűsítést, pontatlanságot: mind a figyelemfelkeltés indokolt mértéke, mind a tartalom lényegi megragadásának szüksége behatárolja a címadás pontosságát. Az így előálló leegyszerűsítések, pontatlanságok jogszerűségének kérdése azonban nem azon múlik, hogy a cikk többi, kifejtő része ellensúlyozza-e azokat, hanem azon, hogy önmagukban véve olyan pontatlanságnak tekintendők-e, amelyek nem félrevezetők, vagy megtévesztők valamely lényeges információ tekintetében. A cikk egésze szempontjából fontos körülménnyel kapcsolatban ugyanis a sajtócikk címében – sajátos szerepe miatt – önmagában sem szerepelhet lényeges, megtévesztő pontatlanság, valótlanosság ([31], [32]).

[55] A perbeli írás tartalmát tekintve lényeges információ, hogy a kidőlt fa személyi sérülést okozott, mint ahogyan azt a címből következik, vagy „csupán” vagyontárgyak károsodtak. Ebből következően a felperes megalapozottan érvényesít e körben helyreigazítás iránti igényt.

[56] Az 5. számú közlés több tényről rögzít. A fentiekben írtak szerint irányadó nem vitatott tényállás alapján a cikk valótlanul tünteti fel a felperes által kifizetett kártérítés összegét. Az ítéltábla álláspontja szerint azonban ez – tekintettel az érvényesíteni kívánt kártérítés nagyságrendjére –, olyan jelentéktelen pontatlanság, amely a PK 12. számú állásfoglalás II. pontja alapján nem indokolja a helyreigazítást.

[57] Valós tény ugyanakkor, hogy a felperes a kártérítési összegből a rá eső önrészt egyenlítette ki. Az azonban, hogy a kerítés tekintetében kárfelmérés nem történt, a nem vitatott felperesi előadás hiányában valótlan tényállítás. Ugyanis valótlan, hogy a felperes a benyújtott számlákat egyáltalán nem egyenlítette ki, mert az autóbérlés költségeire vonatkozó számlák kifizetése valóban nem történt meg, de a kerítésben keletkezett kárra vonatkozó számla részben kiegyenlítésre került.

[58] 6. számú közlés: A felperes személyének olvasók általi megítélését nyilvánvalóan

befolyásoló körülmény a kárigény elutasításának általa adott indoka. Az alperes álláspontjával szemben a valóságnak nem megfelelő közlés nem tekinthető lényegtelen pontatlanságnak.

[59] Az alperes nem vitatta a (személy neve)nak 2024. augusztus 23-án írt válaszlévél felperes által előadott tartalmát. Ebből kitűnik, hogy a kerítésben keletkezett kárt – az írás által közvetített üzenettel ellentétben – a felperes nem teljes egészében, hanem csak részben találta alaptalannak, nem lényegtelen körülmény továbbá az sem, hogy erre a biztosító álláspontjának figyelembevételével került sor. Ezen információkat az írás nem tartalmazza. A valóság teljes körű megismeréséhez szükséges információk, tények közlésének a hiánya a valós tények hamis színben való feltűntetése, amely helyreigazításra ad alapot (BDT2022. 4537).

[60] A Pp. 499. § (1) bekezdése szerint, ha a bíróság a keresetnek helyt ad, ítéletében az alperest – a közzététel módjának és határidejének meghatározása mellett – a bíróság által meghatározott szövegű helyreigazító közlemény közzétételére kötelezi. A törvény tehát a bíróság mérlegelésére bízta helyreigazításra kötelezés esetén a közzététel módjának, határidejének és a helyreigazító közlemény szövegének meghatározását.

[61] A felperes keresete a helyreigazítás módjának meghatározása tekintetében nem kellően pontos, hiányos, amelyek anyagi pervezetéssel korrigálhatók [Pp. 237. § (1) bekezdés, Pp. 369. § (4) bekezdés]. Tekintettel azonban arra, hogy az előzőekben írtak szerint a bíróság a helyreigazítás módjának meghatározása tekintetében nincs kötve a felperes kérelméhez, azt az ítéltábla mellőzte és a kialakult bírói gyakorlat szerint rendelte el az általa a PK 15. számú állásfoglalás I. pontjában meghatározott szempontok figyelembevételével szükségesnek tartott helyreigazítás közzétételére.

[62] Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes által megfogalmazott közlemény a helyreigazításhoz szükséges mértéket meghaladó tartalmat hordoz a részletes felszámítás bemutatásával, ezért az ítéltábla a helyreigazítás céljának megvalósítását biztosító módon megszövegezett közlemény közzétételéről rendelkezett a (internetes portál neve) weboldalon. Figyelemmel volt arra, hogy a felperes az előzetes eljárásban az alperes szerkesztőségéhez eljuttatott helyreigazítási kérelmében is e megjelölési felületen kérte a közzétételt.

[63] Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a felek pervesztességének, pernyertességének aránya megközelítőleg azonosnak tekintendő, 50-50 %. A részleges pernyertesség esetén a fél az ellenfél perköltségét pervesztessége arányában téríti meg. Ha a pernyertesség és a pervesztesség aránya közötti különbség, valamint a fél és az ellenfél javára meghatározott perköltségek összege közötti különbség nem jelentős, egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére [Pp. 83. § (2) bekezdés]. Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes által az IM r. – helyesen – 3. § (3) bekezdésének rendelkezései alapján felszámítható ügyvédi munkadíj és az alperes által felszámított ügyvédi munkadíj közötti különbség nem jelentős, ezért a fenti rendelkezés alapján egyik felet sem kötelezte perköltség fizetésére. Azt mindkét fél maga viseli [Pp. 83. § (5) bekezdés].

[64] Az alperesi sajtószerv önálló jogi személyiséggel nem rendelkezik, ezért az eljárási illeték megfizetésére a kiadó (kiadó neve) köteles [Pp. 499. § (1) bekezdés második fordulat]. A felperest és az alperes kiadóját – az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (a továbbiakban: Itv.) 5. § (2) bekezdésében írt nyilatkozat hiányában – nem illeti meg az Itv. 5. § (1) bekezdése szerinti személyes illetékmentesség, ezért az ítéltábla a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett eljárási illeték megfizetéséről.

[65] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – nem fellebbezett részét nem érintve – részben, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.

[66] A felperes fellebbezése lényegében teljes egészében eredményre vezetett, ezért a Pp.

83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes kiadóját a felperes jogi képviselőjével felmerült, az IM r. 3. § (3) és (5) bekezdése alapján számított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének a megfizetésére három munkaóra alapulvételével. Kötelezte továbbá az alperes kiadóját, az (kiadó neve)t a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére [Pp. 101. § (1) bekezdés, 102. § (1) bekezdés].

[67] Az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. Közleményként fel kell tüntetni az első- és másodfokú ítélet számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Az illeték megfizetésének elmulasztása késedelmi pótlékfizetési kötelezettséget von maga után.

[68] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2025. január 16.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró